

βρέθηκε γιουμάτου, κ' ἔρριξαν τοῦ βάρους γι' αὐτὸ 'ς τοὺν καλόιρον.

Τὸ οὐδ. καὶ ὡς οὐσ. 1) Οἶνος πινόμενος ὑπὸ μοναχῶν ἐν κοινῇ τραπέζῃ κατὰ τὰς ἐπισήμους ἡμέρας ὑπὲρ ὑγείας τοῦ πατριάρχου, τοῦ ἡγουμένου ἢ γέροντος μοναστηρίου, ὑπὲρ ἄρχοντος ἢ εὐεργέτου ἢ εἰς μνήμην θανόντος, ἐνίοτε δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν κοπιῶντων ἀδελφῶν τῆς μονῆς "Αθ. "Η σημ. καὶ ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ 1728 τοῦ Γρ. Γκίκα πρὸς Χρ. Νοταρᾶν. "Ιδ. Ε. Legrand, Biblioth. 4, 216 «εὐχαριστοῦμεν δὲ καὶ διὰ τὸ γεμάτον ὅπου εἰς τὴν ὑγείαν ἡμῶν ἔπιεν ἡ μακαριότης σου». 2) "Η κατὰ τὰ ἐπιδόρπια γαμηλίου γεύματος γινομένη πρόποσις με ποτήριον πλήρες οἴνου ὑπὲρ τῶν νεονύμφων "Ανδρ. (Κόρθ.) "Ηπ. (Πρέβ.) Λευκ. Πελοπν. (Γορτυν. Καλάβρυτ. Παλαιοχ.) Στερελλ. ("Αχυρ.) — Μακρυγ., "Απομν. 2, 329 Κ. Μαρίν., Ν. "Εστ. 2 (1928), 180 : Σὲ λίγο σήκωσε ὁ πατέρας τοῦ γαμπροῦ τὸ γιομάτο Γορτυν. Θὰ σ' κώσουνι τοῦ γιουμάτου τώρα, πιδιά "Αχυρ. Τώρα θὰ πιοῦνε τοῦ γαβροῦ τὸ γιμάτο Κόρθ. Σ' κώσαμεν τρεῖς βουλές τοῦ γιουμάτου 'ς τοῦ γάμου σ' αὐτόθ. Φάγαμεν κι ἀρχίσουμεν νὰ σηκώνουμεν τὰ γιομάτα (ἐνν. ποτήρια) Μακρυγ., ἐνθ' ἄν. Σηκώθη ὁ πρωτοκαλεστής νὰ σηκώση τὸ γιομάτο Κ. Μαρίν., ἐνθ' ἄν. || Φρ. Σ' κώνον τοῦ γιμάτου (ἐγείρω πρόποσιν) Λευκ. Σηκώνουσι τὰ γεμάτα (προπίνουν εἰς ὑγείαν τῶν νεονύμφων) Παλαιοχ. Συνών. ἐντολή, ντολί. 3) Γεῦμα, τὸ ὅποιον δίδεται τὴν ἐπομένην τοῦ γάμου ἑσπέραν ὑπὸ τοῦ γαμβροῦ εἰς ἐνδειξιν ἱκανοποιήσεως ἐκ τῆς διαπιστωθείσης παρθενίας τῆς νύμφης Θάσ. 4) Τράπεζα πλήρης γλυκυσμάτων, τὰ ὅποια παρατίθενται κατὰ τοὺς γάμους μετὰ τὸ δεῖπνον εἰς τοὺς προσκεκλημένους Πόντ. ("Αμισ. "Ινέπ. Οἶν.) 5) Εἶδος χοροῦ Χίος (Πυργ.) — Λεξ. Βλαστ. 415.

γεματούλης ἐπίθ. Γ. Ξενοπ., Κατήφ., 34 γιοματούλης Πελοπν. (Γαργαλ.)

"Εκ τοῦ ἐπιθ. γεμάτος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ούλης.

Εὐτραφὲς ἐνθ' ἄν. : Εἶναι λίγο γιοματούλης ὁ γιός μου Γαργαλ. Τήνε θέλω γιοματούλα τὴ γυναῖκα μου αὐτόθ. "Ασπρη, κόκκινη, ξανθή, γεματούλα, δροσερὴ κοπέλα Γ. Ξενοπ., ἐνθ' ἄν. Συνών. γεματουλὸς 1, γεματούτσικος 2.

γεματουλὸς ἐπίθ. ἀμάρτ. 'εματουλὸς Νάξ. ("Απύρανθ.)

"Υποκορ. τοῦ ἐπιθ. γεμάτος διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -ουλός.

1) Γεματούλης, δ ἰδ. : Καλούτσικιά 'ναι, 'εματουλή, δὲν εἶν' ἀδύνατη ἡ κοπέλα. 2) "Επὶ νήματος ἢ ὑφάσματος, τὸ κάπως χονδρόν : 'Εματουλὸ νὰ τὸ κάνης τὸ 'φάδι, μὴ δὲ κάνης φιλό. Συνών. γεματουλούτσικος, γεματούτσικος 3.

γεματουλούτσικος ἐπίθ. ἀμάρτ. 'εματουλούτσικος Νάξ. ("Απύρανθ.)

"Εκ τοῦ ἐπιθ. γεματουλὸς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ούτσικος.

Γεματουλὸς 2, δ ἰδ. : 'Εμένα 'ν' ὁ κάματός μου 'εματουλούτσικος πάδα, μὰ εἶν' ἀλήθεια στρωτὸς (κάματος=τὸ μάλινον νῆμα). 'Εματουλούτσικό 'ναι, κάνει καὶ 'ιὰ παρτὸ (εἶναι μᾶλλον χονδρόν τὸ ὑφασμα, ὥστε δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν παλτοῦ). Συνών. γεματουλὸς 2, χοντρούτσικος.

γεματούτσικος ἐπίθ. Πελοπν. ("Αρκαδ.) — Λεξ. Βυζ. Μπριγκ. γιματούτσ'κους Θράκ. (Σαρεκκλ.) 'εματούτσικος Νάξ. ("Απύρανθ.) Οὐδ. γιοματούδικο Τσακων. (Μέλαν.)

"Εκ τοῦ ἐπιθ. γεμάτος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ούτσικος.

1) "Ο κάπως πλήρης Θράκ. (Σαρεκκλ.) Πελοπν. ("Αρκαδ.) Τσακων. (Μέλαν.) — Λεξ. Βυζ. Μπριγκ. : "Ενα σταμνιούλι 'αὶ γιοματούδικο (ἕνας μικρὸς πίθος σχεδὸν γεμάτος με λάδι) Μέλαν. 2) Γεματούλης 1, δ ἰδ. Νάξ. ("Απύρανθ.) : Δὲν εἶστε δὰ καὶ παχειές, 'εματούτσικες εἶστε, μὰ δὲ λέεστε παχειές. Εἶναι μιὰ 'νχιὰ 'εματούτσικη (μιὰ 'νχιὰ=μιὰ νυχιά, ὀλίγον). 3) Γεματουλὸς 2, δ ἰδ., Τσακων. (Μέλαν.) : Λιγάτσι γιοματούδικο ποῖε νι, ἔρι τελεία φιλέ τὸ νέμα ντι (κάμνε τὸ νῆμα σου ὀλίγον χονδρόν, εἶναι τελείως λεπτόν).

γεμέκι τό, ἀμάρτ. γιμέκ' Θεσσ. ("Ανατολ.)

"Εκ τοῦ Τουρκ. *yemek*=γεῦμα.

Τὸ γεῦμα.

γεμεκλίκι τό, "Ιων. (Βουρλ.) Κρήτ. — Γ. Βλαχογιάνν., "Αρχ. 2, 225 Μακρυγ., "Απομν. 2, 147 Ε. Μπόγκ., Τουρκ. λέξ., 19 "Εφημ. "Ελευθερ. Λόγ. 29/3/1925, ἀριθμ. 631 — Λεξ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. γεμεκλίκιν Λυκ. (Λιβύσσ.) γιμικλίξ' "Ηπ. (Ζαγόρ.) Θράκ. Λέσβ. Σάμ. (Μαραθόκ.)

"Εκ τοῦ Τουρκ. *yemeklik*=σιτηρέσιον.

1) Σιτηρέσιον, τὰ πρὸς διατροφήν ἀναγκαῖα διὰ μίαν ἡμέραν "Ηπ. (Ζαγόρ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Γ. Βλαχογιάνν., ἐνθ' ἄν. Μακρυγ., ἐνθ' ἄν. Ε. Μπόγκ., ἐνθ' ἄν. "Εφημ. "Ελευθερ. Λόγ., ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. : Τ' δίνου δέκα δραχμές τ'ν ἡμέρα κι τοῦ γιμικλίξ' Ζαγόρ. "Οχι, δὲ θὰ παίρνουν ἄλλοι τοὺς λουφέδες καὶ τὰ γεμεκλίκια (λουφέδες=μισθοὺς) "Εφημ. "Ελευθερ. Λόγ., ἐνθ' ἄν. : «Τὰ γεμεκλίκια πρέπει ἀποφασιστικῶς νὰ δοθοῦν καὶ εἴτα θέλει βαλθῇ τάξις» Γ. Βλαχογιάνν., ἐνθ' ἄν. 2) Τὰ πρὸς διατροφήν ἀναγκαῖα τρόφιμα διὰ τοὺς χωρικοὺς, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς παραγωγῆς μέχρι τῆς νέας ἐσοδείας "Ιων. (Βουρλ.) Θράκ. Κρήτ. Λέσβ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Σάμ. (Μαραθόκ.) : "Εξ' τοῦ γιμικλίξ' τ' (ἔχει νὰ τραφῇ μέχρι τῆς νέας ἐσοδείας) Θράκ. Τὸ σ'τάρι δὲ βέτυχεν ὀφέτος, βορεῖ νὰ κάμωμε τὸ γεμεκλίκι μας Κρήτ. "Οφέτος ἔβγαλα μόνο τὸ γεμεκλίκι μου αὐτόθ. 3) Σταθμὸς ἐνθα ἐγευματίζον οἱ ὁδοιπόροι Ε. Μπόγκ., ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Βυζ.

γεμελλάκι τό, ἀμάρτ. γεμελ-λάτθι Κῶς γιμελ-λάτθι Κῶς διμελ-λάκι Ρόδ. 'ιμελλάκι Νάξ. ("Απύρανθ.) Πληθ. γεμελλάκια Θήρ. — Λεξ. Μ. "Εγκυκλ. "Ελευθερουδ. Πρω. Δημητρ. 'ιμελ-λάκια Χάλκ.

"Εκ τοῦ ἐπιθ. γεμελλος καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

1) Τὸ μικρὸν δίδυμον τέκνον Κῶς Νάξ. ("Απύρανθ.) : "Ο Μανόλης τῶ' ὁ "Αποστόλης, τὰ γιμελ-λάτθια Κῶς. Εἶδα κάνον δὰ 'ιμελλάκια; — "Επέθανεν ἐδὰ τὸ ἕνα "Απύρανθ. 2) Δίδυμος γαλαθηνὸς ἀμνὸς ἢ μόσχος Κῶς Ρόδ. : "Ηφερέμας ὁ πιστικός μας ἔναγ-γεμελ-λάτθι Κῶς. Σήμ-μερις 'α φᾶμεγ-γιμελ-λάτθιν δοῦ φούρνου αὐτόθ. "Η τσουμάα μας ἔκαμε διμελ-λάκια (ἡ τσουμάα=ἡ νεαρὰ ἀγέλας) Ρόδ. 3) Κατὰ πληθ., οἱ δύο ἄκροι ἀστέρες τοῦ κέντρου τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ Σκορπίου Θήρ. Χάλκ. — Λεξ. Μ. "Εγκυκλ. "Ελευθερουδ. Πρω. Δημητρ.

"Η λ. καὶ ὡς ὄν. γυναικὸς Θήρ.

γεμελλαριὰ ἡ, "Ανάφ. Χίος δεμελλαριὰ Χίος μεγελλαριὰ Σίφν.

"Εκ τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. γεμελλάρης.

1) "Η δίδυμος αἰξ Σίφν. Συνών. διπλάρα. 2) "Η αἰξ ἡ

